

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 4C/150/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3608200497
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Brinčíková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3608200497.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Boženu Brinčíkovou v právnej veci navrhovateľov v 1. rade Pozemkové spoločenstvo - urbár Skačany, Skačany, zastúpeného Mgr. Jurajom Vlčkovičom, advokátom v Bratislave, Ružová dolina 8, v 2. rade A. U., nar. X.X.XXXX, bytom V.W.A., E.. S. XXX/XX proti odporcom v 1. rade X.. X. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom V., P. XX/X, v 2. rade Q. Z., nar. X.X.XXXX, bytom V., P. XX/X, zastúpeným Mgr. Martinom Hurtišom, advokátom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovatelia v 1. a v 2. rade sú povinní odporcom v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť náhradu trov konania v sume 4 362,27 € pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 4 216,17 € a z ostatných trov v sume 146,10 €, navrhovateľ v 1. rade v sume 3 992,63 € a navrhovateľka v 2. rade v sume 369,64 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v 1. rade sa podaným návrhom proti odporcom domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľností v kat. úz. W. zapísaných Správou katastra Partizánske na LV č. XXXX ako parc. č. XXX/ X orná pôda vo výmere 3726 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 2331 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 1676 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 655 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 536 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 504 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 317 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 5222 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1820 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1011 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 8750 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 446 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 13797 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 2748 m², parc. č. XXXX/X ostatné plochy vo výmere 967 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 2582 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 2712 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5097 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 1475 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 193342 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5550 m². Návrh odôvodnil tým, že je pozemkovým spoločenstvom s právnou subjektivitou založeným v zmysle zákona NR SR č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov, registrovaným Obvodným úradom Partizánske v registri pozemkových spoločenstiev s právnou subjektivitou pod registračným číslom P-147/1996 dňa 9.4.1996, ktoré je právnym nástupcom spoločenstva - Bývalí urbárnici v W., založeného podľa zákonného článku XIX/1898 o štátnom spravovaní obecných a niektorých iných lesov a holín, ďalej o upravení hospodárskej správy spoločne užívaných lesov a holín, ktoré sú nedielnym vlastníctvom komposesorátov a bývalých urbarialistov. Bývalí urbárnici v W. boli okrem iného vlastníkom nehnuteľností, nachádzajúcich sa v k.ú. W.: parc. č. XXX/X - roľa Z., parc. č. XXX - pasienka Z., parc. č. XXX - pasienka Z., parc. č. XXXX - pasienka W., parc. č. XXXX - roľa W., parc. č. XXXX - roľa O., parc. č.

XXXX - pasienka O., parc. č. XXXX roľa O., parc. č. XXXX - pasienka O., parc. č. XXXX - roľa O., parc. č. XXXX - roľa O., parc. č. XXXX - roľa W., parc. č. XXXX/XX - cesta W., parc. č. XXXX/X - roľa W., parc. č. XXXX - lúka Č.W.É., parc. č. XXXX roľa Č.W.É., parc. č. 3657 - lúka Č.W.É., parc. č. XXXX - roľa Č.W.É. a parc. č. XXXX/X - pasienka u S., parc. č. XXXX/X - roľa u S., parc. č. XXXX/X - pasienka S., parc. č. XXXX - pasienka S., parc. č. XXXX pasienka Č.W.É. zapísaných v PKV obce W. č. XXX a č. XXX. Dňa 23. resp. 25. augusta 1951 boli z uvedených PKV tieto nehnuteľnosti odpísané a boli vytvorené nové PKV č. XXXX a č. XXXX, kde došlo k zapísaniu vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam v prospech Jednotného roľníckeho družstva v Skačanoch. Malo sa tak stať na základe § 3 ods. 4 zákona č. 81/1949 Sb. n. SNR o úprave právnych pomerov urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov. Z úvodných ustanovení zákona č. 81/1949 na rozšírenie a povznesenie pastevného odchovu dobytky vyplýva, že vlastníctvo k majetku uvedenému v § 2 tohto zákona malo prejsť na návrh Jednotného roľníckeho družstva na družstvo a to bez tiarch, čo sa malo poznačiť v pozemkovej knihe s odvolaním na zákon č. 81/1949. Je zrejmé, že na jednotné družstvo malo prejsť vlastníctvo len k tým nehnuteľnostiam bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, ktoré upravoval zákonný článok X/1913, resp. k tým nehnuteľnostiam pasienkových spoločností, ktoré boli zriadené podľa zákonného článku X/1913. Nakoľko však jeho právny predchodca nebol zriadený podľa uvedeného zákonného článku X/1913 a tento článok ani neupravoval jeho nehnuteľnosti, nemohol sa na ne uplatňovať ani zákon č. 81/1949. Bývalí urbárici v W. vlastnili všetky nehnuteľnosti zapísané v PKV č. XXX a XXX k.ú. W.. Zákonným článkom X z roku 1913 bolo nariadené, aby sa podielníci spoločných pastvín bývalých urbárikov pretvorili resp. utvorili do jedného roka od platnosti tohto predpisu v spoločnosť. Za týmto účelom bolo potrebné vypracovať menoslov členov a návrh stanov a následne zvolať zriaďujúce valné zhromaždenie, na ich schválenie. Po schválení sa mala vyhotoviť zápisnica a príslušný počet exemplárov uvedených dokumentov zaslať obecnému predstavenstvu, župnému úradu i pozemkovoknižnej vrchnosti. Predmetný zákonný článok pamätal aj na tú skutočnosť, keby podielníci odmietli zostaviť menoslov resp. stanov. V takom prípade menoslov zostavil župný úrad a stanov minister zemedelstva. Súčasne bolo v zmysle § 17 tohto zákonného článku potrebné v pozemkovej knihe toto pretvorenie poznačiť. Nakoľko však urbárici v W. s takýmto postupom nesúhlasili, z ich strany nedošlo k vypracovaniu žiadneho menoslovu ani stanov či ich schváleniu. Menoslov a návrh stanov mal vypracovať minister zemedelstva, no ani to sa neuskutočnilo, čo potvrdzuje okrem ich neexistencie aj tá skutočnosť, že v pozemkovej knihe nikdy nebolo takéto pretvorenie zaznamenané. Nehnuteľnosti Bývalých urbárikov v W. zákonný článok X/1913 neupravoval a teda sa na ne nevzťahoval ani zákon č. 81/1949. Odpísanie predmetných parciel z PKV č. XXX a XXX a ich zapísanie na nové PKV č. XXXX a XXXX a najmä zápis vlastníckeho práva k nim v prospech Jednotného roľníckeho družstva v W. nemalo žiadnu oporu vo vtedajšom právnom poriadku. Navyše k predmetnému vkladu vlastníckeho práva v prospech Jednotného roľníckeho družstva v W. došlo ešte pred samotným vznikom družstva, keďže družstvo bolo zaregistrované až dňa 16.3.1956 a predmetné zápisy sa uskutočnili už 23. resp. 25. augusta 1951. O porušení právneho poriadku pri zápise vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam svedčí aj tá skutočnosť, že vlastnícke právo malo byť zapísané na návrh družstva, čo sa nestalo, nakoľko zápisy boli vykonané ešte pred vznikom družstva. Jednotné roľnícke družstvo v W. sa vlastníkom predmetných nehnuteľností nikdy nestalo a ich vlastníkom stále boli Bývalí urbárici v W. a v súčasnosti z dôvodu právneho nástupníctva navrhovateľ. Na základe kúpnej zmluvy, ktorej vklad povolila Správa katastra v Partizánskom pod V 1017/02 - 40/02, sa bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 3726 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 2331 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 1676 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 655 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 536 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 504 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 317 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 5222 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1820 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1011 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 8750 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 446 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 13797 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 2748 m², parc. č. XXXX/X ostatné plochy vo výmere 967 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 2582 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 2712 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5097 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 1475 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 193342 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5550 m² stali odporcovia v 1. rade a v 2. rade. Naliehavý právny záujem preukazuje tým, že nehnuteľnosti, ku ktorým sa domáha vlastníctva, patrili jeho právnenému predchodcovi a v jeho prospech aj boli zapísané v pozemkovej knihe.

Odporcovia v 1. a v 2. rade v písomnom vyjadrení k podanému návrhu uviedli, že navrhovateľ sa vo svojom žalobnom návrhu odvoláva na uhorský právny poriadok, z ktorého odvodzuje, že podľa vtedy

platného práva právny predchodca nevznikol ako pasienkové spoločenstvo na základe § 13 zák. článku X/1913 v presunutej pôsobnosti podľa zák. č. 190/1939 Sl.z. nakoľko nebolo spoločenstvo pretvorené, lebo nebolo údajne zriadené o nerozdelených spoločných pasienkoch v W. podľa zákonného článku XIX/1898 o štátnom spravovaní obecných a niektorých iných lesov a holín ďalej o upravení hospodárskej správy spoločne užívaných lesov a holín, ktoré sú nedielnym vlastníctvom komposesorátov a bývalých urbáristov. Podľa zákonného článku XIX/1898 upravoval pravidlá o hospodárení s lesným majetkom, ktorý bol v nedelenom a v spoločnom užívaní bývalých urbáristov v obci. Teda toto ustanovenie sa v žiadnom prípade nemohlo vzťahovať na pasienkové spoločenstvá ako tvrdí navrhovateľ. Tieto skutočnosti o vzniku pasienkového spoločenstva uvedené v žalobnom návrhu neboli kvalifikovane preukázané, sú to len teoretické tvrdenia, ktoré nemajú oporu ani v teoretickej rovine. V konaní vystupuje ako navrhovateľ Pozemkové spoločenstvo - urbár W., ktorý nemá aktívnu legitimáciu. Reštitučný zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku ako vyplýva zo zmien a doplnkov z dôvodu zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989 stanovil možnosť uplatniť si svoj nárok v tomto reštitučnom konaní kde zároveň zákonodarca stanovil preklúziu práva pokiaľ si oprávnená osoba svoj nárok neuplatnila v stanovenej zákonnej lehote. Navrhovateľ si svoj nárok zákonným spôsobom doteraz neuplatnil, i keď jeho nárok k 1. 1. 1993 zanikol. Navrhovateľ nepreukázal ani naliehavý právny záujem na podanie návrhu na určenie vlastníckeho práva a nepreukázal ani nenavrhol dôkazy, ktorými by preukázal oprávnenosť žalobného návrhu.

Súd vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 24.3.2009 č.k. 4C/150/2008-213 tak, že určil, že navrhovateľ v 1. rade je vlastníkom nehnuteľností v kat. úz. W. zapísaných Správou katastra Partizánske na LV č. XXXX ako parc. č. XXX/X orná pôda vo výmere 3726 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 2331 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 1676 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 655 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 536 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 504 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 317 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 5222 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1820 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1011 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 8750 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 446 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 13797 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 2748 m², parc. č. XXXX/X ostatné plochy vo výmere 967 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 2582 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 2712 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5097 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 1475 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 193342 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5550 m² v celosti a rozhodol o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie odporcovia. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 18.7.2013 č.k. 5Co/188/2009-297 rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodol tak z dôvodu, že považoval za opodstatnenú námietku odporcov k otázke posúdenia aktívnej legitimácie navrhovateľa v 1. rade na podanie návrhu o určenie vlastníctva. Navrhovateľ v 1. rade svoju aktívnu legitimáciu na podanie návrhu na určenie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam odvodzoval od skutočnosti, že je právnym nástupcom po bývalých urbáristoch Obce W., ktorí okrem iného vlastnili aj sporné nehnuteľnosti. Z hľadiska historických aspektov Inštitútu urbárskych spoločenstiev uviedol, že v minulosti sa šľachtická pôda rozdeľovala na dva druhy, a to na pôdu pánsku (dominical), ktorú obhospodaroval vo vlastnej réžii sám zemepán a na pôdu urbársku (rustical), ktorá síce patrila zemepánovi, ale bola ponechaná do užívania poddaným, označovaným ako urbáristi, pretože povinnosti poddaných voči zemepánovi boli upravené v Urbári. V roku 1767 bolo vydané nariadenie Márie Terézie s názvom "Milostivý urbár", ktorým boli určené povinnosti poddaného voči zemepánovi v súvislosti s pôdou, ktorú poddaný užíval. Urbár bola kniha, v ktorej boli zapísaní poddaní, pracujúci na poliach a lesoch zemepánov. V roku 1848 v urbárskych pomeroch došlo k zásadnej zmene, keď v dôsledku zrušenia poddanstva boli zrušené všetky povinnosti bývalých poddaných voči zemepánovi založené na urbáre, takže poddaný sa z urbárskeho poddaného stal voči pozemkom v jeho užívaní ich faktickým vlastníkom, pričom potom, ako cisár František Jozef I. vydal 2.3.1853 tzv. urbársky patent, ktorým bol úplne zrušený dovtedajší urbársky pomer voči zemepánovi, sa niekdajší urbáristi stali aj právnymi vlastníkami poddanskej pôdy. Vlastníci bývalého urbárskeho majetku tento spravovali ako spoločný majetok (napr. v záujme zachovania jednotného hospodárenia a spravovania lesov bol vydaný zákonný článok XXXI/1879 (lesný zákon), pričom napr. už podľa zákonného článku LIII z roku 1971, lesy bývalých urbáristov mali byť spravované, nie vlastnené ako spoločné lesy a hospodárenie s nimi sa malo vykonávať pod dozorom

administratívnych vrchností). Problematiku spravovania spoločných lesov upravoval zákonný článok XIX/1898 o štátnom spravovaní obecných a niektorých iných lesov a holín, ďalej o upravení hospodárskej správy spoločne užívaných lesov a holín, ktoré sú nedielnym vlastníctvom komposesorátov a bývalých urbarialistov a problematika spravovania spoločných pasienkov bola upravená zákonným čl. X/1913 o nedielných spoločných pasienkoch. Na základe uvedeného vznikali združovaním vlastníkov niekdajších urbárskych pozemkov urbárske spoločenstvá (lesné, pasienkové), ktorých základnými znakmi bolo nedielne spoluvlastníctvo, t.j. nemožnosť vyčlenenia reálnej parcely zo spoločne spravovaného majetku, rozhodovanie zhromaždených spoluvlastníkov tohto spoločného majetku a to hlasovaním podľa princípu väčšiny hlasov vlastníkov, počítanej podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov. Pozemkové spoločenstvá (urbáre) spravujúce pasienkové pozemky podľa zákonného článku X/1913 boli zrušené zákonom Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. n. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, pričom vlastnícke právo k týmto pozemkom prešlo ex lege z členov týchto pozemkových spoločenstiev na Jednotné roľnícke družstvá, ktoré boli zriadené zák. č. 69/1949 Sb. o jednotných roľníckych družstvách a členovia pasienkových urbárov sa stali iba členmi družstiev. Po zrušení zák. č. 69/49 Sb. a to zákonom č. 49/1959 Zb. o jednotných roľníckych družstvách, došlo ex lege k obnove individuálneho vlastníctva niekdajších urbárikov, alebo ich právnych nástupcov, k pozemkom združeným v družstve, ktoré ich iba obhospodarovalo. Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 49/59 Zb. vlastníctvo k pozemkom združeným k spoločnému družstevnému hospodáreniu zostalo zachované. Urbárske spoločenstvá spravujúce spoločné lesné pozemky boli zrušené zák. č. 2/1958 Zb., pričom tieto spoločné lesné pozemky boli odovzdané do obhospodarovania krajským správam lesov, alebo ak ich výmera nepresahovala 50 ha, mohli byť odovzdané do obhospodarovania aj družstvám. V prípade, že súčasťou lesa boli aj pasienky, tieto boli odovzdané do obhospodarovania družstva, alebo ak nebolo v obci zriadené, tak boli odovzdané do obhospodarovania užívateľom spoločných pasienkov. Subjekt, ktorému bol takto do obhospodarovania odovzdaný les alebo pasienok, ktorý bol súčasťou lesa, zákonodarca označoval pojmom obhospodarovateľ, nie vlastník. Vlastnícke právo k obhospodarovateľným pozemkom ostalo zachované individuálnym vlastníkom, t.j. pôvodným členom urbárskych lesných spoločenstiev. Členovia zrušených útvarov, ostávajú spoluvlastníkmi spoločných lesov podľa svojich podielov. Pokiaľ spoločné lesy vlastnil zrušený útvar, prechádza vlastníctvo na členov zrušeného útvaru. Ak sa veľkosť podielov jednotlivých členov nedala zistiť, platí, že sú spoluvlastníkmi každý rovnakým podielom. Existencia pozemkových spoločenstiev bola obnovená zákonom č. 181/1995 Z.z., ktorý je účinný aj v súčasnosti, pričom pozemkovým spoločenstvom sa rozumelo aj lesné a pasienkové spoločenstvo vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahovali právne predpisy o úprave právnych pomerov majetku bývalých urbarialistov (urbárikov) a jeho členmi sa mohli stať a môžu stať len tie fyzické osoby a právnické osoby, ktoré sú vlastníkami podielu na spoločnej nehnuteľnosti, takže za členov pozemkového spoločenstva sú považovaní všetci spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti, ktorých podielové spoluvlastníctvo k spoločnej nehnuteľnosti bolo a je nedeliteľné. V danom prípade navrhovateľ vznikol ako pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou podľa zákona č. 181/1995 Z.z. Pozemkové spoločenstvá, teda urbáre spravujúce pasienkové pozemky podľa zákonného čl. X/1913 boli zrušené zákonom SNR č. 81/49 a urbárske spoločenstvá spravujúce spoločné lesné pozemky boli zrušené zákonom č. 2/58 Zb., pričom navrhovateľ vznikol ako subjekt práva až na základe zákona č. 181/95 Z.z. Nejde tu teda o obnovenie niekdajšieho spoločenstva bývalých urbárikov a teda nebol správny záver okresného súdu, že subjektom aktívne vecne legitimovaným domáhať sa určenia vlastníctva k tejto spoločnej nehnuteľnosti, resp. nehnuteľností, ktoré boli z tejto pôvodnej spoločnej nehnuteľnosti vytvorené, môže byť navrhovateľ, pretože nie je právnym nástupcom po bývalých urbárikoch v W.. Nositeľmi aktívnej vecnej legitimácie vo vzťahu k nároku - domáhaniu sa určenia vlastníckeho práva k takejto spoločnej nehnuteľnosti môžu byť len jednotliví spoluvlastníci tejto nehnuteľnosti, rozhodne však nie navrhovateľ. Charakteristika pozemkového spoločenstva založeného podľa zák. č. 181/1995 Z.z. podľa ktorého vznikol aj navrhovateľ, je definovaná priamo v tomto zákone. Pozemkovým spoločenstvom sa rozumie lesné a pasienkové spoločenstvo vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti. Členom spoločenstva sú všetci spoluvlastníci spoločnej nehnuteľnosti. Cieľom pozemkového spoločenstva je racionálne hospodáriť na spoločnej nehnuteľnosti a obstarávať spoločné veci, vyplývajúce zo spoluvlastníctva k nej, pričom za týmto cieľom môže spoločenstvo vykonávať poľnohospodársku prvovýrobu a s tým súvisiace spracovanie, alebo úpravu poľnohospodárskych produktov, alebo hospodáriť v lesoch a na vodných plochách. Ak túto činnosť upravujú osobitné predpisy, spoločenstvo vykonáva túto činnosť v súlade s týmito osobitnými predpismi. Pozemkové spoločenstvo ako také nie je vlastníkom spoločnej nehnuteľnosti. Nemôže byť zapísané v katastri nehnuteľnosti ako vlastník, ale iba obhospodaruje a zveľaduje už existujúci majetok v správe, ktorý však aj naďalej

ostáva v podielovom spoluvlastníctve jeho jednotlivých členov. Priamo zo zákona, ako ani zo žiadneho ustanovenia zakladajúcej zmluvy nevyplýva, že by navrhovateľ mal generálne splnomocnenie domáhať sa vlastníckeho práva k majetku namiesto alebo v mene jeho členov, resp. že by disponoval takýmto oprávnením bez splnomocnenia svojich členov, čo by však bolo v rozpore so zákonom, vo vzťahu k cieľu, existencii a fungovaniu pozemkových spoločenstiev, ktoré sú zakladané na báze spolčovania sa majetku jednotlivcov na účely jeho spoločného obhospodarovania, s cieľom zachovať jeho strategickú hospodársku integritu. Pokiaľ sa v § 13 ods. 1 zák. č. 181/1995 uvádza, že majetkom spoločenstva je súhrn majetkových hodnôt, ktoré vznikli v súvislosti s užívaním a hospodárením na spoločnej nehnuteľnosti a ktoré spoločenstvo vlastní a ktoré sú určené na plnenie úloh spoločenstva, je potrebné diferencovať slovné spojenie "majetok spoločenstva", ktorého nadobudnutie je závislé od nakladania alebo od hospodárenia so spoločnou nehnuteľnosťou (výnosy), pričom len tento majetok je vo vlastníctve spoločenstva, avšak spoločná nehnuteľnosť pozemkového spoločenstva ako taká, nie je vlastníctvom spoločenstva, ale ostáva vo vlastníctve jednotlivých členov pozemkového spoločenstva, ktorí ju majú v nedeliteľnom podielovom spoluvlastníctve. Okresným súdom vyslovený záver, že navrhovateľ v 1. rade je subjektom aktívne vecne legitimovaným, domáhať sa či už určenia vlastníckeho práva, ktorých vlastníckymi boli bývalí urbárci obce W., je nesprávny, pretože len jednotliví podieloví spoluvlastníci, resp. ich právni nástupcovia sú nositeľmi takejto aktívnej vecnej legitimácie v súdnom konaní, teda im prináleží právo domáhať sa určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k nim. Okresný súd vec nesprávne právne posúdil, a preto sa dôsledne nezaoberal aktívnou legitimáciou navrhovateľa v 1. rade na využitie právnych prostriedkov ochrany vlastníckeho práva. Úlohou okresného súdu bude zaoberať sa aktívnou legitimáciou navrhovateľa v 1. rade z hľadiska uvedenej právnej úpravy. Až po posúdení otázky aktívnej legitimácie navrhovateľa v 1. rade, zistení otázky procesného charakteru, teda podmienky na konanie o merite veci, bude môcť okresný súd posudzovať samotný uplatnený nárok navrhovateľa v 1. rade z vecného aspektu. Právny názor krajského súdu je pre súd prvého stupňa právne záväzný.

Uznesením zo dňa 22.4.2014 č.k. 4C/150/2008-323 súd pripustil do konania vstup A. U., nar. X.X.XXXX ako navrhovateľky v 2. rade. Navrhovateľka v 2. rade sa na pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu neustanovila, svoju neúčast' neospravedlnila a nežiadala z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, preto súd vec prejednal v súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v jej neprítomnosti.

Súd viazaný právnym názorom krajského súdu, doplnil vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov a ich zástupcov, oboznámením obsahu výpisu z LV č. 1344, výpisov z registra pozemkových spoločenstiev, zápisnice zo dňa 27.02.1996, 29.11.2013, výpisu z LV č. XXXX, zoznamu podielnikov, celého spisového materiálu a zistil, že predmetom konania je určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v kat. úz. W. zapísaným v súčasnej dobe na LV č. XXXX ako parc.č. XXX/X orná pôda vo výmere 3726 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 2331 m², parc. č. XXX trvalé trávne porasty vo výmere 1676 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 655 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 536 m², parc. č. XXXX/X trvalé trávne porasty vo výmere 504 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 317 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 5222 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1820 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 1011 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 8750 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 446 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 13797 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 2748 m², parc. č. XXXX/X ostatné plochy vo výmere 967 m², parc. č. XXXX/X orná pôda vo výmere 2582 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 2712 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5097 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 1475 m², parc. č. XXXX trvalé trávne porasty vo výmere 193342 m², parc. č. XXXX orná pôda vo výmere 5550 m² v celosti. Uvedené nehnuteľnosti parc.č. XXX/X, XXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX boli pôvodne zapísané v PKV č. XXX na jednotlivých členov pozemkového spoločenstva, neskôr vo vložke č. XXXX a nehnuteľnosti parc.č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX a č. XXXX boli pôvodne zapísané vo vložke č. XXX na jednotlivých členov pozemkového spoločenstva a neskôr vo vložke č. XXXX. Nehnuteľnosti zapísané vo vložke č. XXX a neskôr č. XXXX sú označené ako bývalé urbárske spoločné pasienky v W. a nehnuteľnosti zapísané pôvodne vo vložke č. XXX a č. XXXX ako bývalá urbárska skačianska hora. Ku dňu 10.1.1948 malo pozemkové spoločenstvo Bývalí urbárci v W. 158 členov podľa menoslovu, ktorý je súčasťou zoznamu k hlasovaniu oprávnených skutočných spolumajiteľov v nerozdelenom vlastníctve. Zo zoznamu k hlasovaniu oprávnených skutočných spolumajiteľov vyplýva, že medzi oprávnených spolumajiteľov patria aj Bývalí urbárci W.. Navrhovateľ je pozemkovým spoločenstvom s právnou subjektivitou založeným podľa zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách zmluvou zo dňa

27.2.1996, zaregistrovaným rozhodnutím Obvodného úradu Partizánske č. P-147/1996 zo dňa 2.4.1996. V súčasnej dobe sú členmi navrhovateľa právni nástupcovia členov Bývalých urbárikov v W.. Z obsahu spisu Okresnej správnej komisie - lesníckeho oddelenia v Topoľčanoch č. ČD 1895/48 vyplýva, že Bývalí urbárici v W. boli ako spoločenstvo zriadené a vykonávalo činnosť podľa zákonného článku XIX/1898 a nariadenia číslo 15.217/1899, malo schválený zoznam členov, malo vypracované lesné hospodárske pravidlá. Skutočnosť, že spoločenstvo Bývalí urbárici v W. ako právny predchodca navrhovateľa bolo zriadené ako tzv. lesné spoločenstvo podľa zákonného článku XIX z roku 1898 vyplýva aj zo zápisu v PKV č. XXX, poradové číslo 12. Z tohto zápisu v pozemkovej knihe jednoznačne vyplýva, že dňa 25.1.1909 pod č. 2988 došla listina, ktorá upravuje pravidlá spoločného užívania nehnuteľnosti pod č. A1-1.-12 na základe zákona č. XIX/1898 pritom pod čl. I je zaznamenané, že ide o spoločné pasienky Bývalých urbárikov W.. Z návrhu menoslovu pasienkového spoločenstva v Skačanoch vyplýva, že menoslov bol v súlade s čl. X/1913 vypracovaný, sú v ňom uvedení členovia Bývalých urbárikov v W.. Súčasťou tohto menoslovu pasienkového spoločenstva obce W.Č. je vysvetlenie, že tento menoslov pasienkového spoločenstva, bývalých urbárikov obce W. bol zostavený podľa platných pozemnoknižných dát a v mnohých prípadoch aj podľa skutočného úžitkového stavu s tým, že Urbárska obec W. vlastní v skutočnosti 178/4-štvrtí pasienku a hlasovacie právo je zadené tým spôsobom, že na 1/17800 podiel sa počíta jeden hlas a súhrn všetkých hlasov je 17800. Z tohto zoznamu vyplýva, že menoslov pasienkového spoločenstva bol zostavený podľa zákonného čl. X/1913 a bol predložený na ustavujúce valné zhromaždenie. Uvedený menoslov však nebol schválený a nie je ani podpísaný. Z PKV č. XXXX a XXXX vyplýva, že členovia spoločenstva Bývalí urbárici v W. boli až do 23. augusta 1951, respektíve do 25. augusta 1951 zapísaní ako vlastníci sporných nehnuteľností. Ide o nehnuteľnosti, ktoré boli zapísané pôvodne v PKV č. XXX a č. XXX. Dňa 23.8.1951 a 25.8.1951 došlo k zapísaniu vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech Jednotného roľníckeho družstva v W.. Z výpisu z obchodného registra PD W. ako právneho nástupcu JRD W. vyplýva, že družstvo vzniklo dňa 16.3.1956. Dňa 24.5.1994 bola uzatvorená Dohoda o vydaní majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov, podľa ktorej Severoslovenské lesy, š.p. Žilina, odštepny lesný závod Prievidza vydal Bývalým urbárikom R. W. nehnuteľnosti zapísané vo vložke č. XXX a č. XXX vo výmere 152,2976 ha. Navrhovateľ požiadal Poľnohospodárske družstvo W., IČO: 00 205 664 o vydanie nehnuteľností žiadosťou zo dňa 4.3.2002. Kúpnu zmluvou zo dňa 26.6.2002, ktorej vklad bol Správou katastra Partizánske povolený dňa 14.8.2002 pod číslom V 1017/02-40/02 previedlo Poľnohospodárske družstvo W. vlastnícke právo k pozemkom na odporcov v 1. a v 2. rade. Navrhovateľ v 1. rade vznikol dňa 9.7.1996. Jeho predsedom je od 19.12.2013 X. S.. Štatutárnym orgánom navrhovateľa v 1. rade je výbor, za ktorý koná predseda. Ak je na právny úkon, ktorý robí výbor, predpísaná písomná forma, je potrebný podpis predsedu a aspoň jedného ďalšieho člena výboru. Navrhovateľ v 1. rade má v súčasnosti 693 členov, členom je aj navrhovateľka v 2. rade.

Súd nevykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky v 2. rade, pretože jej výsluchom by nebolo možné zistiť žiadne nové skutočnosti dôležité pre rozhodnutie vo veci. Skutkový stav je dostatočne preukázaný ostatnými vykonanými dôkazmi.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z.z. o pozemkových spoločenstvách pozemkovým spoločenstvom sa rozumie lesné a pasienkové spoločenstvo vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti, na ktoré sa vzťahovali právne predpisy o úprave právnych pomerov majetku bývalých urbárikov (urbárikov), komposesorátov a podobných právnych útvarov, ktoré sa vydali podľa osobitných právnych predpisov a boli obnovené ku dňu účinnosti tohto zákona; lesné spoločenstvo, pasienkové spoločenstvo alebo pozemkové spoločenstvo založené podľa osobitných predpisov; pozemkové spoločenstvo založené podľa tohto zákona.

Podľa § 9 citovaného zákona spoločenstvo podľa tohto zákona môže vzniknúť ako spoločenstvo bez právnej subjektivity alebo ako spoločenstvo s právnou subjektivitou.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona spoločenstvo s právnou subjektivitou sa zakladá zmluvou o založení spoločenstva s právnou subjektivitou vlastníkov podielov spoločnej nehnuteľnosti.

Podľa § 25 zák. čl. XIX/1898 o štátnom zavodzovaní obecných a niektorých iných hôr a holých priestorov, ďalej o usporiadaní gazdovského sprevodzovania tých spoločne užívaných hôr a holých priestorov, ktoré sa nachádzajú v nerozdielnom vlastníctve komposesorátství a bývalých urbarialistov, gazdovské záležitosti tých hôr a holotín, ktoré sa nachádzajú v nerozdielnej vlastníctvi komposesorátství a bývalých urbarialistov, a ktoré sa spoločne užívajú, spravuje shromaždenie spoločných majiteľov podľa tých stanov, ktoré sa vo smysle prítomného zákona utvoria.

Podľa § 48 zák. čl. XIX/1898 v pozemnej knihe musí sa zaznačiť, že sa spoločné užívanie priestoru pod pôsobnosť 25. §-u náležiackej hory a holotiny stanovami vo smysle prítomného zákona utvorenými sriaďuje.

Podľa § 1 ods. 1 zák. SNR č. 81/1949 Sb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov na rozšírenie a povznesenie pastevného odchovu dobytky prechádza vlastníctvo k majetku uvedenému v § 2 na jednotné roľnícke družstvá, zriadené podľa zákona č. 69/1949 Sb., a to dňom vzniku jednotného družstva.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona ustanovenie § 1 ods. 1 sa vzťahuje na spoločné nehnuteľnosti bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, ktoré upravuje zák. čl. X/1913, spoločné nehnuteľnosti pasienkových spoločenstiev zriadených podľa zák. čl. X/1913, ako aj na príslušenstvo týchto nehnuteľností s právami spojenými s ich držbou.

Podľa § 3 ods. 1, 4 citovaného zákona súčasne s prechodom vlastníctva k majetku uvedenému v § 2 na jednotné družstvo zanikajú urbáre, komposesoráty a podobné právne útvary, na ktoré sa vzťahuje zák. čl. X/1913. Okresný súd zapíše vlastníctvo a iné práva k nehnuteľnému majetku uvedenému v § 2 na jednotné družstvo, na jeho návrh, bez tíarch s odvolaním sa na tento zákon.

Podľa § 1 zákonného článku X/1913 o nedielných spoločných pasienkoch podielnici (spoluvlastníci) niže uvedených nedielných spoločných pastvín sú v smysle tohto zákona povinní pretvoriť sa na spoločenstvo za účelom správy vecí vyplývajúcich zo spolumajiteľstva. Tejto úprave podliehajú spoločné pastviny býv. urbarialistov, ktoré sa im vydali alebo sa vydajú poracom urbariálnej segregácie alebo komasácie, spoločné pastviny komposesorátov, ktoré sa ešte majú súmerne rozdeliť, alebo ktoré pri sumárnom rozdelení zostali alebo ostanú v spoločnom.

Podľa § 17 citovaného zákonného článku v pozemkovej knihe treba zaznamenať tú okolnosť, že vlastníci spoločnej pastviny utvorili spoločenstvo v zmysle tohto zákona. Ak sa tento záznam vykonal, tretia nabývajúca osoba nemôže sa účelne odvolávať na to, že pri nabývaní práva nevedela o utvorení sa spoločenstva.

Podľa § 24 citovaného zákonného článku v pozemnoknižnom protokole alebo v pozemnoknižnej vložke založenej pre verejnú pastvinu zároveň s vkladom vlastníckeho práva spoločenstva treba poznačiť, že na pastvine viazne užívacie právo členov spoločenstva a že ohľadom na pastviny dispozičné právo spoločenstva je obmedzené v smysle tohto zákona. Individuelný zápis užívacieho práva k pastvine treba pominúť a v prospech členov tieto práva viaznu na pastvine aj bez zvláštného zápisu na základe zákona do toho času, kým pastvina je vlastníctvom spoločenstva.

Podľa § 1 zák.č. 2/1958 Zb. aby sa zabezpečilo lepšie hospodárenie v lesoch, rozvoj lesnej výroby a plnenie zvýšených úloh nášho hospodárstva jednotným a plánovitým využitím pokrokových metód, techniky a ekonomiky v lesnom hospodárení,

a) zrušujú sa útvary bývalých urbarialistov, komposesoráty a podobné spoločenstevné útvary, ktoré spoločne užívajú lesy, ďalej spoločenstevné útvary vytvorené získaním lesa podľa zákonov o pozemkových reformách,

b) lesy spoločne užívané (ďalej len "spoločné lesy") zrušenými útvarmi sa odovzdajú do obhospodarovania krajským správam lesov, prípadne jednotným roľníckym družstvám (ďalej len "obhospodarovateľ").

Súd po doplnení dokazovania a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrhu navrhovateľov v 1. a v 2. rade nie je možné vyhovieť, pretože navrhovateľ v 1. rade nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Vychádzal pritom z právneho názoru vysloveného v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.7.2013 č.k. 5Co/188/2009-297, ktorým je súd viazaný. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že navrhovateľ v 1. rade je pozemkové spoločenstvo s právnou subjektivitou. Navrhovateľ svoje vlastnícke právo k sporným pozemkom odvodzuje od vlastníckeho práva spoločenstva Byvalí urbárnici v W., založeného podľa zákonného článku XIX/1898. Pozemkové spoločenstvá (urbáre) spravujúce pasienkové pozemky podľa zák. čl. X/1913 však boli zrušené zákonom SNR č. 81/1945 Zb. n. SNR., pričom vlastníkom pozemkov sa stali jednotné roľnícke družstvá a po zmene právneho stavu zákonom č. 49/1959 Zb. prešlo vlastníctvo k pozemkom na niekdajších urbárnikov a urbárske spoločenstvá spravujúce lesné pozemky boli zrušené zákonom č. 2/1958 Zb., pričom vlastnícke právo k obhospodarovateľným pozemkom ostalo zachované pôvodným členom urbárskych lesných spoločenstiev. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ v 1. rade nepreukázal, že by on, prípadne jeho právny predchodca, boli vlastníckmi sporných pozemkov. Vlastníkmi pozemkov v minulosti boli fyzické osoby - urbárnici, nikdy ním nebol urbár ako právnická osoba s vlastnou subjektivitou. Nositeľmi aktívnej vecnej legitimácie na podanie návrhu na určenie vlastníckeho práva sú teda len jednotliví podieloví spoluvlastníci (bývalí urbárnici), resp. ich právni nástupcovia, nie navrhovateľ ako právnická osoba. Im prináleží právo domáhať sa určenia vlastníckeho práva vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam.

Návrh navrhovateľky v 2. rade súd ako nedôvodný zamietol z toho dôvodu, že navrhovateľka v 2. rade nepreukázala naliehavý právny záujem na takomto určení. Navrhovateľka v 2. rade sa nemôže domáhať určenia vlastníckeho práva v prospech tretej osoby, navrhovateľa v 1. rade. Na takom určení nemá naliehavý právny záujem. Súd rozšírenie návrhu na začatie konania podané na pojednávaní dňa 01.07.2015 právnym zástupcom navrhovateľa v 1. rade o eventuálny petit o určenie, že navrhovateľka v 2. rade je podielovou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností nepripustil, pretože právny zástupca navrhovateľa v 1. rade v konaní navrhovateľku v 2. rade nezastupuje, preto nie je splnomocnený a oprávnený podávať v jej mene resp. za ňu návrhy. Súd takéto rozšírenie návrhu na začatie konania nepripustil aj z dôvodu, že výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre konanie o takomto nároku navrhovateľky v 2. rade, pretože by bolo potrebné vykonať ďalšie dôkazy. Vzhľadom na to, že predmetom konania vo vzťahu k navrhovateľke v 2. rade zostalo určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam v prospech navrhovateľa v 1. rade, súd návrh navrhovateľky v 2. rade ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Odporcom v 1. a v 2. rade, ktorí boli v konaní v celom rozsahu úspešní, súd priznal náhradu účelne vynaložených trov konania.

Trovy konania odporcov v 1. a v 2. rade pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie proti rozsudku vo výške 99,50 € (č.l. 216 spisu) a za návrh na zrušenie predbežného opatrenia vo výške 33,- € (č.l. 321 spisu).

Súd nepriznal odporcom v 1. a v 2. rade náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok za odvolanie proti predbežnému opatreniu vo výške 33 €, pretože odporcovia boli v odvolacom konaní neúspešní (uznesenie bolo krajským súdom potvrdené).

Okrem toho trovy pozostávajú z cestovného odporcu v 1. rade na pojednávania a späť:

- dňa 9.9.2008 (2 x 1,36 €) 2,72 €
- dňa 24.2.2009 (2 x 1,36 €) 2,72 €
- dňa 11.4.2014 (2 x 1,36 €) 2,72 €
- dňa 13.5.2014 (2 x 1,36 €) 2,72 €
- dňa 1.7.2015 (2 x 1,36 €) 2,72 €

Súd nepriznal odporcom v 1 a v 2. rade náhradu hotových výdavkov za cestovné v uplatnenej výške (cestovné motorovým vozidlom), ale len do výšky cestovného hromadnou dopravou (vlakom), pričom vychádzal z výšky cestovného zverejnenej na internetovej stránke www.cp.sk (1,36 € za jednu cestu). Vzhľadom k tomu, že výšku cestovného v čase vykonania tej-ktorej cesty nie je možné v súčasnosti zistiť,

súd vlastnou úvahou posúdil výšku cestovného ako primeranú pre všetky cesty vykonané od začiatku konania. Vzhľadom k tomu, že vo vyúčtovaní trov konania je uplatnené cestovné zaradené za trovy právneho zastúpenia ako Ostatné trovy konania a vzhľadom na to, že odporcovia predložili ako dôkaz fotokópie osvedčení o evidencii motorových vozidiel odporcu v 1. rade (nie právneho zástupcu), súd má za to, že ide o cestovné odporcov (nie právneho zástupcu) na pojednávania. Súd nezistil žiaden dôvod, prečo odporcovia nemohli na cestu na pojednávania využiť hromadnú dopravu. V prípade, ak sa rozhodli cestovať motorovým vozidlom, cestovné náklady prevyšujúce cestovné verejným hromadným dopravným prostriedkom musia znášať sami. Cestovné dňa 24.2.2009 si odporcovia uplatnili dvakrát, hoci na pojednávani sa zúčastnil len odporca v 1. rade, preto súd náhradu cestovného priznal len raz.

Súd teda priznal odporcom trovy konania okrem trov právneho zastúpenia v sume 146,10 € (99,50 € + 33 € + 13,60 €).

Ďalej pozostávajú trovy konania odporcov v 1. a v 2. rade z trov právneho zastúpenia. Súd pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia vychádzal zo základu pre výpočet odmeny právneho zástupcu, ktorým je hodnota sporných nehnuteľností (o určení základu pre výpočet odmeny v prípade žaloby o určenie vlastníckeho práva bližšie napr. v rozhodnutiach ústavného súdu I. ÚS 119/2012, II. ÚS 583/2013), pričom pri určení ich hodnoty vychádzal z Projektu pozemkových úprav PPÚ W., podľa ktorého hodnota nehnuteľností, o ktoré v konaní ide, je:

parc. č. XXX/X 1 451,75 €
parc. č. XXX 593,05 €
parc. č. XXX 216,74 €
parc. č. XXXX/X 463,18 €
parc. č. XXXX/X 353,65 €
parc. č. XXXX/X 333,78 €
parc. č. XXXX 209,16 €
parc. č. XXXX 2200,48 €
parc. č. XXXX 429,94 €
parc. č. XXXX 131,11 €
parc. č. XXXX 1016,75 €
parc. č. XXXX 51,83 €
parc. č. XXXX 1649,93 €
parc. č. XXXX 319,32 €
parc. č. XXXX/X 142,62 €
parc. č. XXXX/X 382,13 €
parc. č. XXXX 1 564,01 €
parc. č. XXXX 1 831,74 €
parc. č. XXXX 394,05 €
parc. č. XXXX 111 197,19 €
parc. č. XXXX 791,26 €
SPOLU 125 723,67 €

Základná sadzba tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. je 672,21 €.

Súd priznal odporcom v 1. a v 2. rade nasledujúce trovy právneho zastúpenia

- prevzatie a príprava zastúpenia 672,21 €
- písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania 672,21 €
- písomné vyjadrenie k veci samej doručené súdu dňa 12.2.2009 672,21 €
- účasť na pojednávaní dňa 9.9.2008 672,21 €
- účasť na pojednávaní dňa 24.2.2009 672,21 €
- účasť na pojednávaní dňa 13.5.2014 672,21 €

- režijný paušál za 3 úkony vykonané v roku 2008 (3 x 6,31 €) 18,93 €
- režijný paušál za 2 úkony vykonané v roku 2009 (2 x 6,95 €) 13,90 €
- režijný paušál za 1 úkon vykonaný v roku 2014 8,04 €

- náhrada za stratu času za cestu z Prievidze do Partizánskeho a späť za 4 polhodiny:

- dňa 9.9.2008 (4 x 10,52 €) 42,08 €
- dňa 24.2.2009 (4 x 11,59 €) 46,36 €
- dňa 13.5.2014 (4 x 13,40 €) 53,60 €

SPOLU sú trovy právneho zastúpenia odporcov v sume 4 216,17 €

Súd nepriznal odporcom v 1. a v 2. rade náhradu trov právneho zastúpenia za:

- poradu s klientom dňa 14.4.2009 a prislúchajúci režijný paušál, pretože vykonanie takej porady, jej trvanie a jej účel neboli odporcami preukázané žiadanými listinnými dôkazmi;

- prevzatie a prípravu obhajoby Mgr. Martinom Hurtišom dňa 5.5.2014 a prislúchajúci režijný paušál, k prevzatíu a príprave zastúpenia nepochybne došlo, avšak súd náhradu za tento úkon nepriznal, pretože k tomuto úkonu došlo výlučne v dôsledku toho, že predchádzajúci právny zástupca odporcov zomrel a právne zastúpenie prevzal nový zástupca. Vznik týchto trov bol teda spôsobený len procesnou náhodou, ktorá sa odporcom v konaní prihodila, a za ktorú trovy znášajú sami (§ 147 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), navrhovatelia vznik týchto trov nezavinili;

- podanie odvolania proti uzneseniu o pripustení vstupu ďalšieho účastníka do konania a prislúchajúci režijný paušál, tento úkon súd hodnotí ako neúčelný vo vzťahu k procesnej obrane odporcov, pretože odporcovia neboli osobami oprávnenými podať odvolanie a odvolací súd ich odvolanie ako podané neoprávnenými osobami odmietol;

- porada s klientom zo dňa 8.6.2015 a prislúchajúci režijný paušál, súd za tento úkon odmenu nepriznal z toho dôvodu, že vykonanie tohto úkonu nie je preukázané žiadnym objektívnym dôkazom. Písomné potvrdenie odporcu v 1. rade označené ako "Úradný záznam", nie je možné považovať za objektívny dôkaz uskutočnenia porady s právnym zástupcom, nie je totiž potvrdený samotným právnym zástupcom. Nevyplyva z neho ani dôvod, trvanie a účel porady, súd teda nemohol zhodnotiť účelnosť tohto úkonu.

Spolu teda súd priznal odporcom v 1. a v 2. rade trovy konania v sume 4 362,27 € (146,10 € + 4216,17 €).

Pri rozhodovaní o tom, ktorý z navrhovateľov je povinný platiť trovy odporcov v akom pomere súd vychádzal z toho, že účastníkom konania po celú dobu jeho trvania je navrhovateľ v 1. rade. Navrhovateľka v 2. rade sa stala účastníčkou konania až na základe uznesenia zo dňa 22.4.2014 č.k. 4C/150/2008-323. Navrhovateľ v 1. rade je preto povinný nahradiť trovy konania, ktoré vznikli do roku 2014 a obaja navrhovatelia v 1. a v 2. rade trovy konania, ktoré vznikli od právoplatného pripustenia vstupu navrhovateľky v 2. rade do konania, to znamená náhradu trov konania súvisiacich s pojednávaním dňa 13.5.2014 a 1.7.2015. V súvislosti s uvedenými pojednávaniami súd priznal odporcom trovy právneho zastúpenia v sume 733,85 € (odmena 672,21 €, režijný paušál 8,04 €, náhrada za stratu času 53,60 €) a ostatné trovy konania v sume 5,44 € (cestovné). Súd povinnosť navrhovateľov na náhradu trov vzniknutých počas účasti navrhovateľky v 2. rade v konaní rozdelil medzi nich rovným dielom. Navrhovateľka v 2. rade je teda povinná zaplatiť odporcom v 1. a v 2. rade sumu 369,64 € (739,29 € : 2) a navrhovateľ v 1. rade je povinný zaplatiť odporcom v 1. a v 2. rade zvyšok trov konania v sume 3 992,63 € (4 362,27 € - 369,64 €). Vzhľadom k tomu, že odporcovia v 1. a v 2. rade tvoria v konaní nerozlučné procesné spoločenstvo, sú vo vzťahu k navrhovateľom čo do zaplatenia náhrady trov konania v postavení solidárnych veriteľov. Preto sú navrhovatelia povinní zaplatiť trovy konania každý v jemu určenej sume odporcom v 1. a v 2. rade spoločne a nerozdielne.

V súlade s § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku sú navrhovatelia povinní zaplatiť trovy konania k rukám právneho zástupcu odporcov v 1. a v 2. rade.

Súčasťou podania zástupcu odporcov z 02.07.2015 doručeného súdu dňa 06.07.2015 (po rozhodnutí vo veci samej), ktorým boli vyčíslené trovy konania odporcov je uplatnenie ujmy v sume 7000 €, ktorá vznikla vydaním predbežného opatrenia. Ide o nárok, ktorý nie je súčasťou trov konania (§ 137 OSP) a preto o ňom nebolo možné rozhodnúť ako o súčasťi trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o** podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v troch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,
- g) rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).